

Leste etappe?

n verhoal ien t Grunnegers deur Bé Kuipers

t Was hier n prima kosthoes, k heb lekker sloapen ien n goud ber. En gastvraauw het mie vanmörge vrezelk verwend mit n oetgebraaid ontbijt. Ik ben zo dik as n tiek, mor t komt mie goud van pas, want aans krieg ik loader vanmörge gijhonger, is mien ervoaren. Gastheer, n rentnaaiende boer en toentjeder, komt spezial veur t ofschaaid even ien hoese. Hai feel-siteerd mie alvast mit t einddoel. "En niet teveel hè..." Hai moakt n drinkbewegen mit haand. Zai wensien mie goie raais mit mooi weer. Ik zeg dat ik op mien tocht hoast gain drup regen had heb, allain snaachts. Gastheer hoalt doarop n Limburgs gezegde aan: "Je krijgt altijd het weer dat je verdient." Hai zegt ter nog bie: "En je hebt vast een engeltje op je schouder." Ik laag der mor wat om, tiepies rooms. Ik heb gewoon mazzel had.

Tegen negen uur begun ik aan mien leste etappe, noar Maastricht. t Is alweer mooi zunschien-weer en lekker waarm, jas kin oet en korde broek aan. Van stroatweg òf loop ik over n smaal padje deur t laand noar de Geul, dij zowat n kilometer wiederop bie t bos stroomt. Vlak veur t rivierke kom ik laangs n bankje mit doarop n moagere man van middelboare leeftied, dij n sig-eret zit te roken. Hai zigt ter wat soetereg oet mit oftrapte gymschounen en zo'n domme base-ball-kleppet op kop, doar t laange hoar ien steerdje boven t baandje van achtern oet stekt. n Tiep... Al van n ofstand nemt e mie nogal vrij op en as ik vlak tegen hom bin zegt e: "Pieterpad zeker. Laatste etappe hè?" En zunder mien antwoord òf te wachten: "Ik ook. Weet je al wat je daarná gaat doen? Naar Santiago de Compostela?" Ik loop gaaauw deur en mommel wat van: "Mwoh..., wait k nog nait." Dij kerel mout ik nait op sleeptauw hebben. Woar bemuit e hom mit? Ik loop laiver allenneg. En zeker nait mit zo'n tiep. Hai is mie wat te vrij. En Compostela..., k gooi t wel ais ien kop om. Mor dat zel k hòm nou aan neus hangen.

Over n holten brugje en din rechtsof loop ik bie de Geul laangs. Stoef op t pad, links, is n beboste staaile helgen van maargel, meters hoog. Noa n kilometer gaat t pad van t wodder òf en bie staaile helgen omhoog, t bos ien. As ik achter de poest boven op t plateau aan kom, kiek ik gaaauw nog even achterom of dij kerel van zonet ook achter mie aan lopt. Gelukkeg, ik zai hom nait. Mor om veurgoud van hom òf te wezen, wiek ik van route òf. Ik mout toch nog nije badderijen veur mien fototoustel hebben. Bie n tankstation, wat wiederop aan provinzioale weg, kin ik ze kopen. Weerom noar route is dat al mit al n drij ketaaier lopen. Wat loader goa ik nog oetgebraaid poesten op n bankje mit n prachteg oetzicht op n dal. Nou zel ik dij kerel vervast wel veur mie aan hebben.

Din gaat t weer noar beneden en omhoog, t heuvelt hier slim. Ik loop over boerenwegjes en deur doodstille dörpkjes. Sums en din kom ik laangs staaile maargelhelgens met duuster ogende grötten. Mor goandeweg wordt t landschop meer open en tegen t lest loop ik op n slingernde grintweg over glooiende akkers. Ien de verte zai ik Maastricht al liggen en om mir-regstied loop ik deur boetenwieken.

Maastricht weer oet, boven op St. Pietersbaarg en even veurbie t restaurant bie onderoarde grötten, goa ik op zuik noar t èndpunt. Ien t boukje staait dat ter hier aargens n ziedweg noar rechts wezen mout, deur t bos. Dij weg mout ik oflopen tot e weer begint te doalen. Doar is t ènd van t Pieterpad. Vremd, ik zai op dit alerleste stuk naargens de bekinde wit-rode marktaikens. Mor n ziedweg vien ik aal. t Is n laange, kronkelge bosweg. Der komt mor gain ènd aan. t Is hier ook hail stil en ainzoam. Ik verwacht nou toch wel wat gedoude. Borden mit 'welkom' of zo... Vlagvertoon desnoods. Mor niks van dat ales. Gewoon n grintwegje deur n doodstil bos. Meschain is mien verwachten wel te veul hoog spand. Ik drutje wat rond en kiek nog n moal op koart van t boukje. Is dit t goie pad wel? Bin ik meschain toch fout lopen? Ik bin swaiterg en muid en vuil mie wat onwis. Aigelk bin k ter wel zat van. Mor din geef ik miezulf n schop onder kont. Kom op man, gain gezoes nou, mit t einddoel ien de buurt. Deurzetten!

Ienains zai ik ien de verte n man aan lopen kommen. As e wat dichterbie is, zai ik tot mien verboazen wel t is. t Is dij man van t bankje bie de Geul, van vanmörge. Hai nikt mie monter

tou en veur ik hom wat vroagen kin, zegt e ien loopweg: "Je bent er bijna hoor. Nog een paar honderd meter. Ik kom er net vandaan. Je bent op de goede weg."

Ik bin haildaal riddersloagen. Juust deur dizze roare kerel wor ik geruststeld, dij apaarde man. Ik schoam mie n beetje. Aigelk heb ik hom vanmörge veroordaild deur persee nait mit hom lopen te willen. En dat nou net haí mie t goie pad wiest. Wel wait wat veur n oardeg contact ik mit hom had hebben kon. En as ik t toch nait aangenoam von, kon ik ja altied nog zeggen: 'Ik loop nou laiver weer allenneg'. Ik heb miezelf vrezelk tekort doan. En hom ook.

Ienains dink ik: Verrek, zol dit meschain n engel wezen kinnen, dij mie touglieks ook nog n leske leert, n engel ien cognito? OK, k loof dat ik t begriep! Ik draai mie om en wil nog wat tegen hom zeggen, roupen... Mor hai is al vot, achter bocht van t pad verswonden.